

FAMILIARITZACIÓ

A l'escola Bressol

A la nostra escola entenem la familiarització com un període complex i amb una durada indeterminada i on hi ha molts agents i factors implicats.

Per nosaltres aquest període comença en el primer moment que els pares /mares o tutors legals es posen en contacte amb nosaltres per conèixer l'escola, per tant, és en aquest punt on comença aquest temps tan important, el qual hem de cuidar, "mimar" i programar amb tota consciència.

L'adaptació pot variar molt entre els infants. Cada infant i cada família farà el seu propi procés. Pot durar dies, setmanes o bé mesos! Però tots tard o d'hora l'hem de fer.

La familiarització té tres agents implicats:

L'infant s'haurà de familiaritzar a diverses coses:

- Un espai nou per ell, desconegut, on es pot sentir perdut i desorientat.

Un ambient amb costums, exigències i estructura del temps que poden ser diferents a les de casa, amb noves rutines i persones les quals encara no ha establert un lligam efectiu.

- Els pares i les mares/ tutors legals també passen per aquest procés de familiarització:

Possiblement, estan afrontant moltes preguntes i dubtes (estic fent bé, he escollit la millor escola, el cuidaran bé, es trobarà ben acollit...)

Han d'establir una relació de confiança amb les persones de l'escola.

Han de conèixer el funcionament i les normes de la llar.

Assumir unes noves rutines i un nou ritme

Gestionar de la millor manera la separació amb l'infant.

- Les educadores i mestres també passem cada any per aquesta adaptació:

Ens hem d'adaptar a les característiques i necessitats de cada infant, conèixer les noves famílies, les seves necessitats, inquietuds, preocupacions..

I organitzar l'espai segons les necessitats i els materials.

L'escola estableix en el projecte educatiu 10 dies d'adaptació obligatoris (tots els infants l'han de fer).

Aquests 10 dies només podran fer l'horari de matí i sense menjador.

Què fem:

El primer dia els infants venen acompanyats amb l'adult de referència. Aquest dia venen a portar les coses i si volen es poden quedar una estoneta. És un bon moment per parlar amb l'educadora i acabar d'aclarir dubtes.

Els tres següents dies els infants venen un parell d'hores amb els pares o mares.

A partir d'aquí ja poden començar a deixar el seu infant sol amb l'educadora i els seus companys (l'horari serà pactat amb l'educadora i dependrà de la disponibilitat dels pares i la reacció de l'infant.).

Aspectes a l'hora d'entendre l'infant en aquest procés el tutor

Interessar-se per allò que li agrada l'infant
Mostrar-se afectuós i estar molt proper a l'infant
Posar-se a la seva altura
Estar en tot moment present, evitar desaparèixer
No deixar l'infant sol en el seu plor.

Què proposem que facin els pares i mares:

Parlar de l'escola, què faran, què es trobaran...
Parlar d'anar a l'escola amb alegria, mantenir una actitud positiva, entusiasta, no com una obligació.
Passar per davant per mostrar-li on aniran.
Preparar amb l'infant tot allò que portarà a l'escola.
Llegir contes sobre nens i nenes que van a l'escola.
Uns dies abans començar-lo a acostumar als nous horaris, establir unes rutines.

Mentre no s'hagi superat el període de familiarització és convenient:

Assistir regularment a l'escola, seguir una rutina (mateixos preparatius, mateixa persona que el porta a l'escola i el recull...)

Què pot passar amb els infants al llarg del període de familiarització?

Plor i rebequeries en el moment de la separació.
Conductes intenses d'aferrament amb el pare, mare, àvia... especialment en el moment de la separació, però també en altres moments dins el context familiar.

Un fort aferrament als objectes personals (jaqueta, bossa, pipa...)

Hipervigilància, estan atents en tot moment de la porta, del timbre.

No voler baixar del coll de l'educadora, reclamar l'atenció constantment.

Mal de panxa, malestar... vòmits matutins.

Plorar per tot, es mostra neguitós, més exigent.

Dormir malament, pèrdua de gana, baixada de defenses, canvis en les deposicions.

Regressions en comportaments ja assolits, per exemple en el control d'esfínters.

L'infant ha d'anar superar aquesta separació, conquistant el nou espai i sobretot establint nous vincles i noves relacions.

La importància de l'objecte de transició o referencials:

Els infants en aquestes edats és molt habitual que vagin als llocs desconeguts o nous acompanyats d'un objecte. És un objecte privilegiat i sempre el mateix, del qual no es volen separar (potser un osset, un dudu, una manteta..).

L'objecte compleix bàsicament la funció de defensa i protecció contra l'ansietat i permet:

Distanciar-se progressivament de les figures de referència (pare, mare, àvia..)

Defensar-se contra l'ansietat de la separació i absència
Substituir l'adult de referència una estoneta.

Quant l'infant no el necessiti el deixarà, però mentrestant aquest objecte li aporta tranquil·litat i seguretat davant la tensió de la separació, les pors i ansietats provocades per allò desconegut.